

то отъ сребро по-много. *Д. 88, 10—11.* Янка му говори много здраве, бѣнче, На майка ми носи. *Д. 57, 34—35.* Генуески-тѣ архиви сѣ много по тия места. *Л. Д. 1876 p. 131.* Въ по-голѣмо мѣсто да живѣеши, по-много умъ да имашь. *Ч. 139.* Ако бы всѣка муха медъ брала, брѣмбарѣ-тъ бы набралъ най много. *Ч. 126.* Тѣ желаяхъ да бы той говорилъ еще помного време (*plus longtemps*). *Т. 180.* Коровыйтъ и ченать дѣнеръ е затвърдѣлъ отъ много години (*s'est durci par le nombre des années*). *Т. 270.* Нѣ момы-тѣ помного-то ся оженватъ за вдовець въ такавъ забравенъ възрастъ. *Ч. 58.* По много-то отъ слушатели-тѣ клюмаха. *Л. Д. 1870 p. 172.* Безкрайни мъки принудиха по много-то да ся убиятъ сами, други подлудѣха. *ib. 1872 p. 199.* Стана множокъ врѣмя откакъ ни чака Отецъ К. *Жк. 223.* Най-напредъ случайтъ му дава малко, това малко довозда при себѣ си друго малко, двѣте малки са сѣдиняватъ съ третото множокъ, третото множокъ са жени за четвъртото много. *З. 163.* **Мно́го пѣти** часто, много разъ: Много пѣти чясъ-тъ по 1—2 вечарь го намѣрва (майка му) вѣйдѣ изъ дворѣ-тъ, по пѣтъ-тъ, въ буренакъ-тъ заспало и го заноса на рѣци въ кѣщи. *Ч. 60.* Петко беше плавалъ много пѣти съ едноселцытъ си. *Р. А. 137.* **Мно́гома Много** мно́ге (ср. мнозина): Азиятски-те клююми наистина възчюдватъ тука Европейци-те, отъ кои-то многома си купишъ по едно-двѣ сиджакета. *Л. Д. 1874 p. 240.* Многу безъ чедо, Яно, и ние Ке поминиме и ние вака. *М. 170.* **Мно́го** при прилаг. и нарѣчияхъ усилюющее значеніе; при положительной степени очень, при сравнительной гораздо: Мно́го се люто разсѣрди. *Д. 51, 44.* Тя ниѣ, булне, хубава И не ѣ много работна Ала ѣ много хрисима. *Д. 69, 16—18.* Малко момиче много хубаво. *Д. 79, 6.* Оща добръ ни отrekli Дѣ си дойде младъ Александрия Съ коно многу силанъ и фѣркатъ. *Д. S. 4, 8—10.* Ами азъ сѣмъ вече много старъ за една млада, а за една стара много младъ. *Л. Д. 1875 p. 129.* Види си, имате много добръ нарядено училище!“ *ib. 1869 p. 138.* Тя прѣкарва тия обычаи съ много по-малко разноски. *ib. 1870 p. 189.* **Мно́го-мно́-**го слишкомъ много, долго: И наистина, бае Христо го научилъ; той му не мисли много много, той знае сичко. *Л. Д. 1876 p. 181.* „Но защо да ти говора много много?“ *З. 115.*

Многолю́денъ пр. многолюдный: Букурешо чудний, О, боерский градъ, Шумень, многолюдний Хубавъ и богатъ. *Ваз. М. Китка. 38.*

Многомлѣ́венъ пр. громкій, извѣстный: Многомлѣвната слава на Робенсыновытъ чюдеси поихти завчасъ въ Ексетера. *Р. А. 199.*

Мно́жимъ (син. много пѣти) нар. много разъ, часто: Множимъ та самъ отнималъ и пакъ ще да са помоаця добро да ти сторамъ. *Ч. 256.*

Мнози́на пр. мно́ге (только о мущинахъ): Мнозина отъ селени-